

RAT<ESTONIA>

J. MILJUTIN

«*Neiud ärevil*»

operett 2-es vaatuses

* * *

Lavastaja — Vene NFSV rahvakunstnik **Georgi Ansimov**

Dirigent — Eesti NSV rahvakunstnik **Kirill Raudsepp**

Kunstnik — **Marina Sokolova**

Režissöör — **Sulev Nõmmik**

Tantsud — Eesti NSV teeneline kunstitegelane **Mai Murdmaa**

Koormeistrid — Eesti NSV teeneline kunstitegelane **Uno Järvela**

ja **Peeter Lilje**

Kontsertmeister — **Ulla Otto**

Orkestri kontsertmeister — **Arved Jakobi**

Eestindajad — **Lembe Hiidel** (tekst) ja **Hardi Tiidus**
(laulutekstid)

Esietus 15. novembril 1973. a.

Osalised:

Ivan Ohljabin-Suslo, vojevood — Endel Simmermann ✓
 Ervin Kärvet

Maria Nikilitšna, tema naine — Asta Vihandi ✓
 Maarja Haamer ✓

Marja, nende tütar — Helgi Sallo ✓
 Helgi Toom

Matvejevna, Marja amm — Eesti NSV teen. kunstnik
 Aino Külvand ✓
 Viivika Vasar

Timofei Bessomõka, skomorohh — Eduard Klas-Glass ✓
 Arvo Laid

Nastasja, tema naine — Mare Jõgeva
 Asta Vihandi *Uännitso*
 Veronika Talvar

Sapun-Tjujakin, Moskva pojaar — Eesti NSV teen. kunstnik
 Endel Pärn
 Sulev Nõmmik ✓

Juri Tokmakov, kirjutaja — Eesti NSV teen. kunstnik
 Voldemar Kuslap
 Illart Orav ✓

Buhhalova, lesknaine — Eva Meil ✓
 Eve Neem

Darja, tema tütar — Katrin Kumpan ✓
 Marju Tarre

Agafon, mölder — Uno Kreen ✓
 Tõnu Bachmann
 Mati Palm

Giebov, aadlimees — Valdo Peetri ✓
 Vello Viisimaa ✓

Aniissa — Kaja Sildna

Lukerja — Niina Veesaar

Paraskeva } tema tütreid Galina Samarina
 Glafira } Renate Kahru või
 Helmi Kann

Kretšetov, aadlimees — Enno Eesmaa
 Rostislav Gurjev ✓

Ustinja, tema tütar — Marvi Taggo ✓
 Veronika Talvar

Kikin, aadlimees — Artur Linnamägi ✓
 Harald Kard

Kukin, aadlimees — Mait Robas ✓
 Tiit Tralla
 Berta Krumm
 Teesi Viisimaa ja
 Piia Tiitus
 Helju Aren

Troška, veskipoiss — Eduard Klas-Glass

Peapristav — Juris Zigurs ✓
 Anton Bome

Pristavid — Verni Kirs
 Rinald Bamberg või
 Heino Rikas ✓
 Tiido Kulles või ✓
 Harald Kard

GEORGI ANSIMOV

Niipalju kui mäletan, olen alati kuulnud suurepärasest Tallinna teatrist «Estonia», mis oma repertuaariga, mängumaneeriga, lõpuks üldse loomingulise positsiooniga kuulub Nõukogude Liidu loomingulise pere eredas plejaadis kõige progressiivsemate teatrite hulka.

Usna hiljuti tutvusin ma isiklikult selle teatri töötajatega. Moskvasse, Moskva Operetiteatrisse saabus brigaad, et lavastada «Muinaslugu muusikas» ja esmakordselt (ei, mitte esmakordselt — enne seda oli käinud Epp Kaidu Tartust lavastamas «Vaikset perekonda», enne teda dirigeeris Eri Klas «West Side'i lugu»), kuid esmakordselt hakkas Moskva teatris sellisel hulgal, sellises mastaabis kõlama eesti keel.

Moskva artistid töötasid püüdlikult. Nad püüdsid tungida sügavamale Tiiu, Ennu, Sulevi, kõigi «Muinasloo» osatäitjate iseloomudesse. Ei tea, kuidas teie vaatekohast, kuid meie Moskva omast läks töö korda ja me mängime «Muinaslugu» siiaamaani armastusega, kaasahaaratuina ning seda armumist on näitlejad püüdnud edasi anda oma gastrollidel Tallinnas, kui neid on palutud kaasa teha siinses «Muinasloos».

Ent aeg tõttab ja vajalikud on uued vastastikused kohtumised. Uheks selliseks on tänane «Neiud ärevil» «Estonia» laval.

See operett tuli Moskvas lavale kaks aastat tagasi ja muutumatu eduga mängitakse teda tänase päevani.

«Neiud ärevil» on kirjutatud umbes kolmkümmend aastat tagasi J. Miljutini poolt koostöös M. Galperiniga ja V. Tipotiga. Miljutini muusika, mis on üles ehitatud rahvuslikel intonatsioonidel, tõmbas endale teatrite tähelepanu ja operetti mängiti paljudes linnades, kuid hiljem hakkas huvi langema. Ja ongi arusaadav, kuna Galperini ja Tipoti libretol oli operetlikkuse kõrvalmaitse — selle halvas tähenduses — juures ja see erines teravalt Viktor Krõlovi näidendist, mis oli libreto aluseks.

Võttes «Neiud ärevil» lavastamiseks 1971. aastal, otsustas Moskva operetiteater maksimaalselt läheneda algallikale ja tegi kõik, et tekst oleks tänase vaataja vääriline ning operetlikud kompromissid eemaldati. See andis end positiivselt tunda ja puhta armastuse teema ning inimväärikuse eest võitluse teema hakkasid kõlama tugevamalt ja veenvamalt.

Uus kirjanduslik redaktsioon, uus instrumentatsioon, lõpuks veel ka päris uus trupp — ja tulemuseks saime täiesti uue etenduse, mis teatrikülastajate poolehoiu võitis ja millele ajakirjandus kõrge hinnangu andis.

Ja nüüd toimuvadki proovid «Estonia» laval. Teatri traditsioonid, mis seisnevad selles, et tema lava on kohaks nii ballettidele, ooperitele kui operettidele, on tema trupist teinud tõelised teatri professionaalid — proovid solistide ja kooriga kinnitavad seda.

Trupp võtab kergelt vastu talle pakutava ja lavastaja ning kollektiivi vahel tekib see kena side ja too mõistmine, mille puhul on töötamine nauding.

Loodan, et koostöö selliste huvitavate kunstnikega, nagu seda on S. Nõmmik, K. Raudsepp, H. Sallo, I. Orav, E. Meil jt. saab olema produktiivne kuni lõpuni ja muidugi jään ma lootma ainult headele tulemustele. Ning edaspidi...

Edaspidi tulevad jälle vastastikused gastroleerijate ja nende gruppide vahetused ning uued plaanid.

31. okt. 1973. a.

Lavastusala juhataja — **Ulo Matesen**
Dekoratsiooniala juhataja — **Feliks Thaling**
Valgustusala juhataja — **Vello Kuusik**
Grimm ja parukad — **Serafima Gromova**
Kostüümiala juhataja — **Leida Särev**
Rekvisiidiala juhataja — **Meta Kalt**
Lavameister — **Heinrich Toots**
Etendust juhib — **Vello Viisimaa**

Hind 15 kop.